Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 6. februára 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Verejné zákazky – Smernica 2014/24/EÚ – Článok 10 písm. h) – Článok 12 ods. 4 – Osobitné vylúčenia pre zákazky na služby – Služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva – Neziskové organizácie alebo združenia – Služba bežnej a urgentnej zdravotníckej prepravy – Regionálna právna úprava, ktorá prednostne stanovuje využitie partnerstva medzi verejnými obstarávateľmi – Sloboda členských štátov, pokiaľ ide o výber spôsobu poskytovania služieb – Limity – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci C-11/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) z 26. júla 2018 a doručený Súdnemu dvoru 7. januára 2019, ktorý súvisí s konaním:

Azienda ULSS n. 6 Euganea

proti

Pia Opera Croce Verde Padova,

za účasti:

Azienda Ospedaliera di Padova,

Regione Veneto,

Croce Verde Servizi,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory S. Rodin, sudcovia D. Šváby (spravodajca) a N. Piçarra,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Pia Opera Croce Verde Padova, v zastúpení: A. Veronese a R. Colagrande, avvocati,

* Jazyk konania: taliančina.

– rumunská vláda, v zastúpení: C.-R. Canțăr a S.-A. Purza, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara, P. Ondrůšek a L. Haasbeek, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude rozhodnutá odôvodneným uznesením v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 10 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65) v spojení s odôvodnením 28 tejto smernice, ako aj s jej článkom 12 ods. 4.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, ktorého účastníkmi sú Azienda ULSS n. 6 Euganea (Agentúra miestneho sociálno-zdravotníckeho zariadenia č. 6 Euganea, Taliansko) (ďalej len „AULSS č. 6“) na jednej strane a Pia Opera Croce Verde Padova (charitatívna organizácia Croce Verde v Padove, Taliansko) (ďalej len „Croce Verde“) vo veci zadania zákazky na služby zdravotníckej prepravy pacientov sanitnými vozidlami a prepravy pacientov podstupujúcich hemodialýzu z AULSS č. 6 a Azienda Ospedaliera di Padova (nemocnica v Padove, Taliansko).

Právny rámec

Smernica 2014/24

3 Odôvodnenia 2, 5, 28, 31 a 33 smernice 2014/24 uvádzajú:

„(2) Verejné obstarávanie zohráva kľúčovú úlohu v stratégii Európa 2020, stanovenej v oznámení [Európskej komisie] z 3. marca 2010 s názvom Európa 2020, stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu…, keďže je jedným z trhovo orientovaných nástrojov, ktoré sa majú využívať na dosiahnutie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu a na zabezpečenie čo najefektívnejšieho využitia verejných finančných prostriedkov. Na tento účel sa pravidlá upravujúce verejné obstarávanie prijaté na základe smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES [z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 19)] a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES [z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 114)] musia zrevidovať a zmodernizovať s cieľom zvýšiť efektívnosť verejných výdavkov, uľahčiť najmä účasť malých a stredných podnikov (MSP) na verejnom obstarávaní a umožniť verejným obstarávateľom a obstarávateľom, aby lepšie využívali verejné obstarávanie na podporu spoločných spoločenských cieľov. Takisto je potrebné spresniť základné pojmy a koncepcie, aby sa zaistila právna istota a aby sa do pravidiel začlenili určité aspekty príslušnej ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie.

…

(5) Je potrebné pripomenúť, že nič v tejto smernici členské štáty nezaväzuje, aby dodávateľsky zabezpečili alebo externalizovali poskytovanie služieb, ktoré si želajú poskytovať sami alebo organizovať prostredníctvom iných ako verejných zákaziek v zmysle tejto smernice. …

…

(28) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na niektoré pohotovostné služby [záchranné zdravotné služby – *neoficiálny preklad*], ak ich poskytujú neziskové organizácie alebo združenia, keďže by bolo ťažké zachovať osobitnú povahu týchto organizácií, ak by poskytovatelia služieb museli byť vybraní v súlade s postupmi stanovenými v tejto smernici. Toto vylúčenie by však nemalo presahovať prísne nevyhnutné hranice. Malo by sa preto výslovne stanoviť, že služby prepravy pacientov sanitárnymi [sanitnými – *neoficiálny preklad*] vozidlami by sa nemali vylúčiť. V tejto súvislosti je ďalej nevyhnutné spresniť, že CPV skupina [Common Procurement Vocabulary (spoločný slovník verejného obstarávania)] 601 ‚Služby cestnej dopravy' nezahŕňa služby sanitárnych [sanitných – *neoficiálny preklad*] vozidiel uvedené v CPV triede 8514. Malo by sa preto spresniť, že na služby, na ktoré sa vzťahuje kód CPV 85143000-3 a ktoré pozostávajú výlučne zo služieb prepravy pacientov sanitárnymi [sanitnými – *neoficiálny preklad*] vozidlami, by sa mal vzťahovať osobitný režim stanovený pre sociálne a iné osobitné služby (ďalej len ‚zjednodušený režim'). Následne na zmiešané zákazky na poskytovanie služieb sanitárnych [sanitných – *neoficiálny preklad*] vozidiel by sa mal všeobecne tiež vzťahovať zjednodušený režim, ak je hodnota služieb prepravy pacientov sanitárnymi [sanitnými – *neoficiálny preklad*] vozidlami väčšia ako hodnota iných služieb sanitárnych [sanitných – *neoficiálny preklad*] vozidiel.

…

(31) Pokiaľ ide o otázku, do akej miery by sa na zmluvy uzavreté medzi subjektmi vo verejnom sektore mali vzťahovať pravidlá verejného obstarávania, existuje značná právna neistota. Príslušná judikatúra Súdneho dvora Európskej únie sa v jednotlivých členských štátoch, dokonca aj medzi verejnými obstarávateľmi, vykladá rôznymi spôsobmi. Z tohto dôvodu je nevyhnutné spresniť, v ktorých prípadoch nepodliehajú zmluvy uzavreté v rámci verejného sektora uplatňovaniu pravidiel verejného obstarávania.

Toto spresnenie by sa malo riadiť zásadami stanovenými v príslušnej judikatúre Súdneho dvora Európskej únie. Samotná skutočnosť, že obe strany dohody sú ako také orgánmi verejnej moci, nevylučuje uplatňovanie pravidiel verejného obstarávania. Uplatňovanie pravidiel verejného obstarávania by však nemalo byť v rozpore so slobodou orgánov verejnej moci vykonávať úlohy vo verejnom záujme, ktoré boli na ne prenesené, používaním ich vlastných zdrojov, čo zahŕňa možnosť spolupráce s ostatnými orgánmi verejnej moci.

Malo by sa zabezpečiť, aby akákoľvek spolupráca medzi orgánmi verejnej moci, ktorá bola vyňatá z rozsahu pôsobnosti smernice, neviedla v súvislosti so súkromnými hospodárskymi subjektmi k narušeniu hospodárskej súťaže, pokiaľ stavia súkromného poskytovateľa služieb do zvýhodnenej pozície v porovnaní s jeho konkurentmi.

…

(33) Verejní obstarávatelia by mali mať možnosť zvoliť si, že svoje verejné služby budú poskytovať spoločne na základe spolupráce a bez toho, aby boli povinní použiť akúkoľvek konkrétnu právnu formu. Takáto spolupráca sa môže týkať všetkých druhov činností súvisiacich s poskytovaním služieb a plnením povinností pridelených zúčastneným orgánom alebo prevzatých zúčastnenými orgánmi, ako sú napríklad povinné alebo dobrovoľné úlohy miestnych či regionálnych orgánov alebo služby prenesené na osobitné orgány na základe verejného práva. Služby poskytované jednotlivými zúčastnenými orgánmi nemusia byť nevyhnutne identické: môžu byť aj doplnkové.

Na zmluvy týkajúce sa spoločného poskytovania služieb vo verejnom záujme by sa nemalo vzťahovať uplatňovanie pravidiel stanovených v tejto smernici za predpokladu, že sú uzavreté výlučne medzi verejnými obstarávateľmi, že uskutočňovanie tejto spolupráce sa riadi výlučne so zreteľom na verejný záujem a že žiadny súkromný poskytovateľ služieb nebol zvýhodnený voči svojim konkurentom.

S cieľom splniť tieto podmienky by mala spolupráca vychádzať z koncepcie spolupráce. Takáto spolupráca si nevyžaduje, aby všetky zúčastnené orgány prevzali plnenie hlavných zmluvných povinností, pokiaľ existujú záväzky prispieť k poskytovaniu dotknutých verejných služieb na základe spolupráce. Okrem toho by sa spolupráca vrátane akýchkoľvek finančných prevodov medzi zúčastnenými verejnými obstarávateľmi mala riadiť výlučne so zreteľom na verejný záujem.“

4 Článok 2 ods. 1 bod 4 tejto smernice definuje „verejnoprávne inštitúcie“ takto:

„inštitúcie, ktoré majú všetky tieto charakteristické znaky:

a) sú zriadené na osobitný účel uspokojovania potrieb vo všeobecnom záujme, pričom nemajú priemyselnú ani komerčnú povahu;

b) majú právnu subjektivitu a

c) sú z väčšej časti financované štátnymi, regionálnymi alebo miestnymi orgánmi alebo inými verejnoprávnymi inštitúciami; alebo ich riadenie podlieha dohľadu týchto orgánov alebo inštitúcií; alebo majú správnu, riadiacu alebo dozornú radu, v ktorej viac ako polovicu členov menujú štátne, regionálne alebo miestne orgány alebo iné verejnoprávne inštitúcie“.

5 Kapitola I uvedenej smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti, vymedzenia pojmov a všeobecné zásady“ obsahuje oddiel 3 upravujúci „Vylúčenia zákaziek“, do ktorého patria články 7 až 12 uvedenej smernice.

6 Článok 10 smernice 2014/24 s názvom „Osobitné vylúčenia zákaziek v oblasti poskytovania služieb“ stanovuje:

„Táto smernica sa neuplatňuje na verejné zákazky na poskytnutie služieb, ktorých predmetom je/sú:

…

h) služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva, ktoré poskytujú neziskové organizácie alebo združenia a na ktoré sa vzťahujú kódy CPV: 75250000-3 [hasičské a záchranné služby], 75251000-0 [hasičské služby], 75251100-1 [služby v oblasti protipožiarnej ochrany], 75251110-4 [služby v oblasti prevencie proti požiarom], 75251120-7 [služby v oblasti boja proti lesným požiarom], 75252000-7 [záchranné služby], 75222000-8 [služby civilnej ochrany], 98113100-9 [služby v oblasti jadrovej bezpečnosti] a 85143000-3 [služby sanitných vozidiel] s výnimkou služieb prepravy pacientov sanitárnymi [sanitnými – *neoficiálny preklad*] vozidlami;

…“

7 Článok 12 tejto smernice s názvom „Verejné zákazky medzi subjektmi v rámci verejného sektora“ stanovuje:

„1. Verejná zákazka, ktorú verejný obstarávateľ zadal právnickej osobe, ktorá sa spravuje súkromným alebo verejným právom, nepatrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

a) verejný obstarávateľ vykonáva nad príslušnou právnickou osobou kontrolu podobnú kontrole, akú vykonáva nad vlastnými organizačnými zložkami;

b) viac ako 80 % činností kontrolovanej právnickej osoby sa vykonáva pri plnení úloh, ktorými ju poveril kontrolujúci verejný obstarávateľ alebo iné právnické osoby kontrolované týmto verejným obstarávateľom, a

c) v kontrolovanej právnickej osobe nie je žiadna priama účasť súkromného kapitálu s výnimkou nekontrolných a neblokujúcich foriem súkromnej kapitálovej účasti vyžadovaných na základe ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov v súlade so Zmluvami, ktorými sa nevykonáva rozhodný vplyv na kontrolovanú právnickú osobu.

…

4. Zmluva uzavretá výlučne medzi dvoma alebo viacerými verejnými obstarávateľmi nepatrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sú splnené všetky z týchto podmienok:

a) zmluvou sa ustanovuje alebo vykonáva spolupráca medzi zúčastnenými verejnými obstarávateľmi s cieľom zabezpečiť, aby sa služby vo verejnom záujme, ktoré musia poskytovať, poskytovali v záujme dosahovania ich spoločných cieľov;

b) vykonávanie takejto spolupráce sa riadi výlučne aspektmi týkajúcimi sa verejného záujmu a

c) zúčastnení verejní obstarávatelia vykonávajú na otvorenom trhu menej ako 20 % činností, ktorých sa spolupráca týka.

…“

8 Zjednodušený režim uvedený v odôvodnení 28 uvedenej smernice je vymedzený v jej článkoch 74 až 77.

Talianske právo

9 Článok 15 legge n. 241 – Nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi (zákon č. 241 týkajúci sa nových ustanovení v oblasti správneho konania a práva na prístup k úradným dokumentom) zo 7. augusta 1990 (GURI č. 192 z 18. augusta 1990), v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej (ďalej len „zákon č. 241/1990“), ktorý upravuje „dohody medzi správnymi orgánmi“, v odseku 1 stanovuje:

„Orgány verejnej správy môžu aj mimo prípadov uvedených v článku 14 medzi sebou kedykoľvek uzatvárať dohody o spolupráci pri vykonávaní činností spoločného záujmu.“

10 Článok 5 decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblici (legislatívny dekrét č. 50 o verejnom obstarávaní) z 18. apríla 2016 (riadna príloha GURI č. 91 z 19. apríla 2016, ďalej len „zákon o verejnom obstarávaní“), nazvaný „Spoločné zásady týkajúce sa vylúčenia koncesií, verejných zákaziek a dohôd medzi verejnoprávnymi subjektmi a verejnými obstarávateľmi vo verejnom sektore“, v odseku 6 stanovuje:

„Dohoda uzavretá výlučne medzi dvoma alebo viacerými verejnými obstarávateľmi nepatrí do pôsobnosti tohto zákona, ak sú splnené všetky z týchto podmienok:

a) zmluvou sa ustanovuje alebo vykonáva spolupráca medzi zúčastnenými verejnými obstarávateľmi a obstarávateľmi s cieľom zabezpečiť, aby sa služby vo verejnom záujme, ktoré musia poskytovať, poskytovali v záujme dosahovania ich spoločných cieľov;

b) vykonávanie takejto spolupráce sa riadi výlučne aspektmi týkajúcimi sa verejného záujmu a

c) zúčastnení verejní obstarávatelia alebo obstarávatelia vykonávajú na otvorenom trhu menej ako 20 % činností, ktorých sa spolupráca týka.“

11 Článok 17 tohto zákona, ktorý sa nazýva „Osobitné vylúčenie pre zákazky a koncesie na služby“, v odseku 1 stanovuje:

„Ustanovenia tohto zákona sa neuplatňujú na verejné zákazky a koncesie na služby, ktorých predmetom sú:

…

h) služby civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva, ktoré poskytujú neziskové organizácie alebo združenia a na ktoré sa vzťahujú kódy CPV: 75250000-3 [hasičské a záchranné služby], 75251000-0 [hasičské služby], 75251100-1 [služby v oblasti protipožiarnej ochrany], 75251110-4 [služby v oblasti prevencie proti požiarom], 75251120-7 [služby v oblasti boja proti lesným požiarom], 75252000-7 [záchranné služby], 75222000-8 [služby civilnej ochrany], 98113100-9 [služby v oblasti jadrovej bezpečnosti] a 85143000-3 [služby sanitných vozidiel] s výnimkou služieb prepravy pacientov sanitnými vozidlami;

…“

12 Decreto legislativo n. 117 – Codice del Terzo settore (legislatívny dekrét č. 117 o zákonníku tretieho sektora) z 3. júla 2017 (riadna príloha GURI č. 179 z 2. augusta 2017), v odseku 1 článku 57, nazvaného „Služby pohotovostnej a urgentnej zdravotníckej prepravy“, stanovuje:

„Poskytovanie služieb pohotovostnej a urgentnej zdravotníckej prepravy sanitnými vozidlami možno prednostne zadať priamym zadaním na základe zmluvy dobrovoľníckym organizáciám zapísaným aspoň šesť mesiacov v Jednotnom národnom registri tretieho sektora, ktoré sú členmi siete združení podľa článku 41 ods. 2 a sú oprávnené v zmysle príslušnej regionálnej právnej úpravy, pokiaľ existuje, a to v prípadoch, keď priame zadanie zabezpečuje vzhľadom na osobitný charakter služby poskytovanie služby vo verejnom záujme v rámci systému skutočne prispievajúceho k dosahovaniu sociálneho cieľa a smerujúceho k dosiahnutiu solidarity, a to za podmienok hospodárskej efektívnosti a primeranosti, ako aj pri dodržaní zásad transparentnosti a zákazu diskriminácie.“

13 Legge regionale n. 26 – Disciplina del sistema regionale di trasporto sanitario di soccorso ed emergenza (regionálny zákon č. 26 o úprave regionálneho systému záchrannej a núdzovej zdravotníckej prepravy) z 27. júla 2012 (*Bollettino Ufficiale della Regione del Veneto* č. 61 z 3. augusta 2012, ďalej len „regionálny zákon č. 26/2012“) zavádza „regionálny systém záchrannej a núdzovej prepravy sanitnými vozidlami“.

14 Článok 1 tohto zákona s názvom „Predmet a ciele“ stanovuje:

„1. Región Benátsko [(Taliansko)] právne upravuje regionálny systém záchrannej a núdzovej prepravy sanitnými vozidlami, pričom subjektom v oblasti zdravotníctva a oprávneným a akreditovaným združeniam priznáva možnosť podieľať sa na výkone činností spočívajúcich v poskytovaní záchrannej a urgentnej prepravy, ktoré majú vo svojej podstate zdravotný charakter, a to s prihliadnutím na ich územné rozptýlenie, ich miesto v rámci sociálno-zdravotnej štruktúry v Benátsku, ako aj na hodnoty efektívnosti a kvality poskytovanej služby, vo všeobecnom záujme a pri dodržiavaní zásad univerzálnosti, solidarity, hospodárnosti a primeranosti.“

15 Článok 2 uvedeného zákona s názvom „Vymedzenie pojmov“ v odseku 1 stanovuje:

„Na účely tohto zákona sa [,]záchranná a urgentná preprava sanitnými vozidlami[‘] vymedzuje ako činnosť vykonávaná prostredníctvom vozidiel záchrannej služby, a to zdravotníckym alebo iným personálom, v rámci vykonávania týchto úloh:

a) služby urgentnej prepravy vykonávané prostredníctvom vozidiel záchrannej služby a riadené koordinačnými operatívnymi strediskami [*Servizio urgenze ed emergenze mediche* (lekárska urgentná služba) (SUEM)];

b) služby prepravy stanovené v rámci [*livelli essenziali di assistenza* (základné úrovne zdravotnej starostlivosti) (LEA)] poskytované prostredníctvom vozidiel záchrannej služby;

c) služby prepravy, v rámci ktorých si zdravotný stav pacienta vyžaduje výhradne použitie vozidla záchrannej služby, pričom počas presunu je potrebná asistencia zdravotníckeho personálu alebo personálu vyškoleného v tejto oblasti, ako aj zabezpečenie nepretržitej zdravotnej starostlivosti.“

16 Podľa článku 4 regionálneho zákona č. 26/2012, ktorý sa týka „regionálneho zoznamu“:

„1. V lehote 60 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona regionálna rada schváli regionálny zoznam, v ktorom sa v rámci prvej fázy zapíšu zdravotnícke zariadenia a už schválené združenia, ktoré vykonávajú činnosť záchrannej a urgentnej prepravy sanitnými vozidlami na území regiónu počas minimálne piatich rokov na účet miestne príslušného [*unità locali socio-sanitaria* (miestne sociálno-zdravotnícke zariadenie) (ULSS)] na základe zmlúv a/alebo osobitných dohôd uzavretých na tento účel, ktoré spĺňajú podmienky povolenia uvedené v [legge regionale n. 22 – Autorizzazione e accreditamento delle strutture sanitarie, socio-sanitarie e sociali (regionálny zákon č. 22 o povoľovaní a akreditácii zdravotníckych, sociálno-zdravotníckych a sociálnych zariadení) zo 16. augusta 2002 (*Bollettino ufficiale della Regione del Veneto* č. 82)] v znení neskorších predpisov v súlade s európskou právnou úpravou v oblasti slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb.

2. Okrem subjektov uvedených v odseku 1 sa do regionálneho zoznamu podľa tohto odseku na základe osobitnej dohody s regionálnym benátskym výborom Croce rossa italiana [taliansky Červený kríž] (CRI) zapisujú jednotlivé výbory tejto organizácie, ako aj Istituti Pubblici di Assistenza e Beneficienza (verejné asistenčné a dobročinné inštitúcie) (IPAB) vykonávajúce činnosť záchrannej a urgentnej prepravy sanitnými vozidlami na základe dohody a náhradného vyhlásenia o splnení podmienok na povolenie stanovených regionálnym zákonom [č. 22] v znení neskorších predpisov, ako aj o splnení podmienok stanovených regionálnu radou podľa článku 3 ods. 2 v súlade s európskou právnou úpravou týkajúcou sa slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb.

3. Regionálny zoznam podľa odseku 1 sa každoročne aktualizuje o nové zdravotnícke organizácie a združenia spĺňajúce požiadavky na udelenie povolenia a akreditácie stanovené regionálnym zákonom [č. 22] v znení neskorších predpisov.

4. Subjekty zapísané do regionálneho zoznamu podliehajú pravidelným kontrolám, ktorých cieľom je preskúmať, či naďalej spĺňajú predmetné požiadavky.“

17 Článok 5 tohto zákona, ktorý sa týka „Organizácie činnosti záchrannej a urgentnej prepravy sanitnými vozidlami“, stanovuje:

„1. Činnosť záchrannej a urgentnej prepravy sanitnými vozidlami uskutočňuje [ULSS], ako aj osoby zapísané do regionálneho zoznamu uvedeného v článku 4.

2. Vzťahy s [ULSS], ako aj podmienky, za ktorých sa subjekty zapísané do regionálneho zoznamu podľa článku 4 podieľajú na záchranných a urgentných činnostiach, sú upravené v osobitných dohodách, ktoré sa uzatvárajú na základe štandardizovaných vzorov schválených regionálnym výborom a uverejňujú sa v súlade s ustanoveniami účinných vnútroštátnych a európskych právnych predpisov v oblasti verejného obstarávania.

3. Prostredníctvom dohôd podľa odseku 2 sa stanovuje rozpočtový rámec vymedzený v súlade s kritériami založenými na uplatňovaní štandardných nákladov určených regionálnym výborom a aktualizovaných každé tri roky.

…

5. V prípade, že záchrannú a urgentnú prepravu sanitnými vozidlami nemôžu zabezpečovať subjekty zapísané do regionálneho zoznamu uvedeného v článku 4, [ULSS] ju môžu odplatne zadať subjektom vybraných prostredníctvom postupov verejného obstarávania, a to v súlade s platnými vnútroštátnymi a európskymi právnymi predpismi v oblasti verejného obstarávania, pričom tieto subjekty musia spĺňať požiadavky umožňujúce zabezpečenie primeranej kvalitatívnej úrovne predmetnej služby a zhodnotenie jej sociálnej funkcie.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

18 V roku 2017 vyhlásila AULSS č. 6 verejné obstarávanie týkajúce sa zákazky na služby zdravotníckej prepravy pacientov sanitnými vozidlami a prepravy pacientov podstupujúcich hemodialýzu, ktorá mala byť zadaná podľa kritéria ekonomicky najvýhodnejšej ponuky na obdobie piatich rokov s prípadným predĺžením o ďalší rok (ďalej len „sporné verejné obstarávanie“). Ročná hodnota tejto zákazky bola odhadnutá na 5 043 560 eur, čo za obdobie piatich rokov zodpovedá sume 25 217 800 eur.

19 Croce Verde napadla na Tribunale amministrativo regionale del Veneto (Regionálny správny súd pre Benátsko, Taliansko) rozhodnutie AULSS č. 6, ktorým sa rozhodla namiesto partnerstva medzi subjektmi vo verejnom sektore uskutočniť postup verejného obstarávania. Ak sú totiž splnené podmienky pre uzatvorenie takéhoto partnerstva, regionálny zákon č. 26/2012 podľa názoru Croce Verde vyžaduje, aby bola podľa článku 12 ods. 4 smernice 2014/24 a článku 5 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní uzavretá zmluva so schváleným verejným subjektom bez toho, aby bolo nutné zvážiť uskutočnenie postupu verejného obstarávania, alebo prípadne verejného obstarávania podliehajúceho zjednodušenému režimu, ako je stanovené v článku 10 písm. h) tejto smernice a v článku 17 ods. 1 písm. h) uvedeného zákona.

20 V tejto súvislosti Croce Verde tvrdí, že nie je obyčajným dobrovoľníckym združením podľa súkromného práva, ale verejnou neziskovou inštitúciou, presnejšie IPAB. Z tohto titulu sa už viac ako sto rokov podieľa na zdravotnej starostlivosti o obyvateľov územia Padovy (Taliansko) tým, že bez snahy o dosahovanie zisku zabezpečuje najmä prepravu zranených a chorých. Okrem toho bola Croce Verde zmluvou uzavretou 22. decembra 2017 na základe regionálneho zákona č. 26/2012 zadaná

zákazka na urgentnú a pohotovostnú zdravotnícku prepravu z AULSS č. 6. Navyše jej bola zadaná aj zákazka na bežnú zdravotnícku prepravu, a to po uskutočnení verejného obstarávania vyhláseného v roku 2010, ktorá bola dvakrát predĺžená, pričom jej platnosť skončila 31. marca 2018.

21 Tribunale amministrativo regionale del Veneto (Regionálny správny súd pre Benátsko) však dospel k záveru, že podľa článkov 10 a 74 smernice 2014/24, ako aj článku 17 ods. 1 písm. h) zákona o verejnom obstarávaní musí byť zákazka na službu prepravy sanitnými vozidlami, ktorá nemá urgentný charakter, zadaná prostredníctvom verejného obstarávania.

22 Vzhľadom na to, že uvedený súd vyhovel žalobnému dôvodu založenému na tom, že AULSS č. 6 nemala oprávnenie vypísať sporné verejné obstarávanie, však AULSS č. 6 podala proti rozsudku Tribunale amministrativo regionale del Veneto (Regionálny správny súd pre Benátsko) odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, a ktorým je Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko).

23 Tento vnútroštátny súd, ktorý zamietol odvolanie vo veci samej, musí ešte rozhodnúť o vzájomnom odvolaní, v rámci ktorého Croce Verde opakuje argumentáciu, ktorú vzniesla v prvostupňovom konaní.

24 Uvedený vnútroštátny súd sa domnieva, že je potrebné odlíšiť na jednej strane pohotovostnú záchrannú zdravotnícku službu a na druhej strane službu prepravy sanitnými vozidlami. Článok 10 smernice 2014/24 v spojení s jej odôvodnením 28, ako aj článok 17 ods. 1 písm. h) zákona o verejnom obstarávaní podľa neho vylučujú z pravidiel verejného obstarávania pohotovostnú záchrannú zdravotnícku službu, ktorá v prípade neziskových organizácií spočíva v preprave sanitnými vozidlami a poskytovaní prvej pomoci pacientovi v situácii vyžadujúcej neodkladnú zdravotnú starostlivosť. Na druhej strane, keďže služba prepravy sanitnými vozidlami nemá neodkladnú povahu, podľa neho sa na ňu vzťahuje „zjednodušený režim“ zavedený článkami 74 až 77 smernice 2014/24, ak rovnako ako vo veci samej sa jej hodnota prinajmenšom rovná prahovej hodnote 750 000 eur stanovenej smernicou 2014/24.

25 Pritom podľa neho článok 5 regionálneho zákona č. 26/2012 stanovuje, že keďže v prípadoch, keď „záchrannú a urgentnú“ prepravu sanitnými vozidlami nevykonávajú priamo ULSS, musia ju vykonávať osoby zapísané na regionálnom zozname uvedenom v článku 4 tohto zákona, pričom vzťahy s týmito ULSS, ako aj podrobné pravidlá uvedenej služby sa riadia dohodami *ad hoc*. Okrem toho podľa názoru vnútroštátneho súdu možno zákazku na činnosť záchrannej a urgentnej zdravotníckej prepravy sanitnými vozidlami zadať na základe verejnej výzvy na predkladanie ponúk len vtedy, ak túto činnosť nie je možné zabezpečiť prostredníctvom osôb zapísaných na uvedenom regionálnom zozname.

26 Okrem toho podľa vnútroštátneho súdu v zmysle článku 2 regionálneho zákona č. 26/2012 do pôsobnosti režimu zadávania zákaziek na službu „záchrannej a urgentnej zdravotníckej prepravy“ spadá činnosť vykonávaná prostredníctvom vozidiel záchrannej služby, a to zdravotníckym alebo iným personálom, spočívajúca okrem iného vo vykonávaní „služieb prepravy stanovených v rámci základných úrovní zdravotnej starostlivosti (LEA) uskutočňovaných prostredníctvom vozidiel záchrannej služby“, ako aj „služieb prepravy, v rámci ktorých si zdravotný stav pacienta vyžaduje výhradne použitie vozidla záchrannej služby, pričom počas presunu je potrebná asistencia zdravotníckeho personálu alebo personálu vyškoleného v tejto oblasti, ako aj zabezpečenie nepretržitej zdravotnej starostlivosti“. Podľa vnútroštátneho súdu teda činnosti, na ktoré sa vzťahuje tento režim, a to osobitne pokiaľ ide o posledný uvedený prípad, podľa všetkého nepatria pod urgentnú zdravotnícku prepravu, ale pod bežnú prepravu pacientov.

27 V dôsledku toho sa vnútroštátny súd domnieva, že službu, o ktorú ide vo veci samej, možno kvalifikovať ako „službu bežnej zdravotníckej prepravy“ alebo ako „službu záchrannej zdravotníckej prepravy“, a nie ako „pohotovostnú zdravotnícku prepravu“. Na základe článku 5 regionálneho zákona

č. 26/2012 sa teda vnútroštátny súd domnieva, že verejný obstarávateľ môže vyhlásiť verejné obstarávanie len v prípade, že nie je možné uskutočniť priame zadanie zákazky prostredníctvom zmluvy.

28 Vnútroštátny súd má však pochybnosti o zlučiteľnosti článku 5 regionálneho zákona č. 26/2012 s právom Únie v prípade uplatnenia tohto ustanovenia na iné služby ako sú služby záchrannej a urgentnej zdravotníckej prepravy. Táto pochybnosť sa navyše týka aj prípadu, keď je priame zadanie zákazky uskutočnením partnerstva medzi verejnými obstarávateľmi.

29 Vnútroštátny súd uvádza, že na základe článku 15 zákona č. 241/1990 môžu orgány verejnej správy kedykoľvek využiť dohody ako nástroj na vytvorenie zmluvného rámca pre spoluprácu pri výkone činností v spoločnom záujme. Takáto spolupráca medzi orgánmi verejnej správy by však podľa neho nemala spochybňovať hlavný cieľ pravidiel Únie uplatniteľných v oblasti verejného obstarávania, a to voľný pohyb služieb a otvorenie sa nenarušenej hospodárskej súťaži vo všetkých členských štátoch.

30 Článok 5 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní podľa vnútroštátneho súdu potvrdzuje vylúčenie uplatnenia pravidiel verejného obstarávania, ak sú splnené ním stanovené podmienky. O takýto prípad podľa neho ide aj v tejto veci. Spoločným cieľom AULSS č. 6 a Croce Verde totiž podľa jeho názoru je zapojiť do činnosti subjekty zapísané na regionálnom zozname uvedenom v článku 4 regionálneho zákona č. 26/2012 a podporovať dobrovoľníctvo. Croce Verde je okrem toho podľa vnútroštátneho súdu na uvedenom regionálnom zozname zapísaná ako IPAB. V poslednom rade Croce Verde podľa názoru vnútroštátneho súdu vykonáva minimálny podiel svojej činnosti na trhu záchrannej a urgentnej zdravotníckej prepravy.

31 Vnútroštátny súd však uvádza, že článok 15 zákona č. 241/1990 a článok 5 ods. 6 zákona o verejnom obstarávaní sa obmedzujú na to, že partnerstvá medzi subjektmi vo verejnom sektore uvádzajú ako alternatívnu možnosť voči uskutočneniu verejného obstarávania, ktorú podľa jeho názoru nemôžu stanovovať ako prioritný spôsob. Dohoda medzi orgánmi verejnej správy je teda podľa neho voľbou ponechanou na verejných obstarávateľov a vyžaduje si vytvorenie obojstrannej zhody medzi zmluvnými stranami. Z toho podľa jeho názoru vyplýva, že verejný obstarávateľ môže len vyjadriť svoju vôľu uzavrieť takéto partnerstvo, avšak bez toho, aby mohol prinútiť iného verejného obstarávateľa, aby sa pre túto možnosť rozhodol. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti uvádza, že vo veci samej AULSS č. 6 nemala v úmysle túto možnosť využiť, pretože sa rozhodla vyhlásiť sporné verejné obstarávanie.

32 Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že článok 5 regionálneho zákona č. 26/2012 nemôže verejnému obstarávateľovi uložiť povinnosť odôvodniť svoju voľbu zadať zákazku na služby, o ktoré ide vo veci samej, prostredníctvom verejného obstarávania. Takáto požiadavka odôvodnenia by totiž podľa názoru vnútroštátneho súdu bola odôvodnená iba v prípade, že by verejný zadávateľ mal v úmysle využiť priame zadanie na základe dvojstranných rokovaní, pretože takýto postup neumožňuje získať porovnávacie ukazovatele pre určenie ekonomicky najvýhodnejšej ponuky.

33 Postup verejného obstarávania naopak podľa vnútroštátneho súdu zaručuje dodržanie zásad práva Únie, ktorými sú zásady nestrannosti, verejnosti, transparentnosti, účasti a rovnosti zaobchádzania, a to prostredníctvom porovnania viacerých ponúk vzhľadom na kritérium ekonomicky najvýhodnejšej ponuky.

34 Keďže právo Únie nekvalifikuje jednotlivé všeobecné a súbežné záujmy, ako je rozvoj dobrovoľníctva, podľa vnútroštátneho súdu je nemožné odôvodniť použitie priameho zadania zákazky prostredníctvom uzatvorenia zmluvy. O takýto prípad ide podľa uvedeného súdu aj v tomto prípade, keďže Croce Verde je podľa svojho tvrdenia jedinou schválenou osobou v benátskom regióne, ktorá má postavenie verejnoprávnej inštitúcie, čo bráni akejkoľvek možnosti hospodárskej súťaže a porovnania medzi hospodárskymi subjektmi, ktoré by sa mohli uchádzať o poskytovanie služby, o ktorú ide vo veci samej. Naproti tomu podobne ako ostatné dobrovoľnícke organizácie zapísané na regionálnom

zozname uvedenom v článku 4 regionálneho zákona č. 26/2012 by Croce Verde mala mať právo ako hospodársky subjekt zúčastniť sa sporného verejného obstarávania a v rámci neho preukázať výhodnosť svojej ponuky.

35 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. V prípade, že zmluvné strany sú orgánmi verejnej správy, bránia odôvodnenie 28, článok 10 a článok 12 ods. 4 smernice [2014/24] uplatneniu článku 5 regionálneho zákona [č. 26/2012], v spojení s článkami 1 [až] 4 tohto regionálneho zákona na základe partnerstva medzi subjektmi vo verejnom sektore podľa článku 12 ods. 4 [tejto smernice], článku 5 ods. 6 [zákona o verejnom obstarávaní] a článku 15 zákona č. 241/1990?

2. V prípade, že zmluvné strany sú orgánmi verejnej správy, bránia odôvodnenie 28, článok 10 a článok 12 ods. 4 smernice [2014/24] uplatneniu ustanovení regionálneho zákona [č. 26/2012] na základe partnerstva medzi subjektmi vo verejnom sektore podľa článku 12 ods. 4 [tejto smernice] a tiež článku 5 ods. 6 [zákona o verejnom obstarávaní] a článku 15 zákona č. 241/1990, iba v úzkom zmysle, teda že verejný obstarávateľ je povinný uviesť dôvody svojho rozhodnutia zadať zákazku na službu bežnej zdravotníckej prepravy prostredníctvom verejného obstarávania namiesto priameho zadania prostredníctvom uzavretia zmluvy?“

O prejudiciálnych otázkach

36 Podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak možno odpoveď na prejudiciálnu otázku jednoznačne vyvodiť z judikatúry alebo ak odpoveď na takúto otázku nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.

37 Toto ustanovenie je potrebné uplatniť v prejednávanej veci.

O prvej otázke

38 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 10 písm. h) a článok 12 ods. 4 smernice 2014/24 vykladať v tom zmysle, že bránia regionálnej právnej úprave, ktorá podmieňuje uskutočnenie zadávania verejnej zákazky okolnosťou, že službu bežnej zdravotníckej prepravy nie je možné zabezpečiť prostredníctvom partnerstva medzi subjektmi vo verejnom sektore.

39 Ako Súdny dvor uviedol v rozsudku z 3. októbra 2019, Irgita (C-285/18, ďalej len „rozsudok Irgita“, EU:C:2019:829, bod 41), cieľom smernice 2014/24, ako uvádza jej odôvodnenie 1, je koordinácia vnútroštátnych postupov zadávania verejných zákaziek, ktorých výška presahuje určitú hodnotu.

40 Z bodu 43 rozsudku Irgita vyplýva, že článok 12 ods. 1 tejto smernice týkajúci sa interných transakcií, označovaných tiež ako „zmluvy *in house*“, ktorý sa obmedzuje na spresnenie podmienok, ktoré musí verejný obstarávateľ dodržať, keď chce uzavrieť internú transakciu, len oprávňuje členské štáty na to, aby takúto transakciu vylúčili z pôsobnosti smernice 2014/24.

41 Toto ustanovenie teda nemôže členským štátom odňať slobodu uprednostniť jeden spôsob poskytovania služieb, vykonania stavebných prác alebo zásobovania dodávkami tovaru na úkor iných spôsobov. Táto sloboda totiž zahŕňa výber, ktorý sa uskutočňuje v štádiu pred postupom zadávania zákazky, a preto nemôže spadať do pôsobnosti smernice 2014/24 (rozsudok Irgita, bod 44).

42 Sloboda členských štátov, pokiaľ ide o výber spôsobu poskytovania služieb, ktorým verejní obstarávatelia uspokojujú svoje vlastné potreby, vyplýva tiež z odôvodnenia 5 smernice 2014/24, v ktorom sa uvádza, že „nič v tejto smernici členské štáty nezaväzuje, aby dodávateľsky zabezpečili alebo externalizovali poskytovanie služieb, ktoré si želajú poskytovať sami alebo organizovať prostredníctvom iných ako verejných zákaziek v zmysle tejto smernice“, čím toto odôvodnenie prebralo judikatúru Súdneho dvora predchádzajúcu uvedenej smernici (rozsudok Irgita, bod 45).

43 Rovnako ako smernica 2014/24 neukladá členským štátom povinnosť využiť verejné obstarávanie, nemôže ich nútiť, aby využili internú transakciu, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 12 ods. 1 (rozsudok Irgita, bod 46).

44 Okrem toho, ako Súdny dvor uviedol v bode 47 rozsudku Irgita, slobodu, ktorá je takto ponechaná členským štátom, zdôrazňuje článok 2 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/23/EÚ z 26. februára 2014 o udeľovaní koncesií (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 1), podľa ktorého:

„V tejto smernici sa uznáva zásada slobodnej správy štátnymi, regionálnymi a miestnymi orgánmi v súlade s vnútroštátnym právom a právom Únie. Tieto orgány môžu slobodne rozhodovať o tom, ako najlepšie riadiť uskutočňovanie stavebných prác a poskytovanie služieb, zabezpečiť najmä vysokú úroveň kvality, bezpečnosti a dostupnosti, rovnaké zaobchádzanie a podporu univerzálneho prístupu a práv používateľov v oblasti verejných služieb.

Tieto orgány si môžu zvoliť plnenie svojich úloh vo verejnom záujme s využitím vlastných zdrojov alebo v spolupráci s inými orgánmi alebo môžu tieto úlohy preniesť na hospodárske subjekty.“

45 Sloboda členských štátov, pokiaľ ide o výber spôsobu správy, ktorý považujú za najvhodnejší na uskutočňovanie stavebných prác alebo poskytovanie služieb, však nemôže byť neobmedzená. Pri jej uplatňovaní musia naopak rešpektovať základné pravidlá Zmluvy o FEÚ, najmä voľný pohyb tovaru, slobodu usadiť sa a slobodu poskytovať služby, ako aj zásady, ktoré z nich vyplývajú, ako sú rovnosť zaobchádzania, zákaz diskriminácie, vzájomné uznávanie, proporcionalita a transparentnosť (rozsudok Irgita, bod 48).

46 Preto Súdny dvor v bode 50 rozsudku Irgita uviedol, že článok 12 ods. 1 smernice 2014/24 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnemu pravidlu, ktorým členský štát podmieňuje uzatváranie interných transakcií najmä tým, že prostredníctvom procesov verejného obstarávania nemožno zaručiť kvalitu poskytovaných služieb, ich dostupnosť alebo kontinuitu, ak výber vyjadrený v prospech konkrétneho spôsobu poskytovania služieb vykonaný v štádiu pred postupom zadávania verejnej zákazky rešpektuje zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie, vzájomného uznávania, proporcionality a transparentnosti.

47 Z vyššie uvedených úvah v prvom rade vyplýva, že sloboda členských štátov, pokiaľ ide o výber spôsobu poskytovania služieb, ktorým verejní obstarávatelia uspokojujú svoje vlastné potreby, im *mutatis mutandis* umožňuje podmieniť uskutočnenie verejného obstarávania nemožnosťou uzavrieť partnerstvo medzi verejnými obstarávateľmi v súlade s podmienkami stanovenými v článku 12 ods. 4 smernice 2014/24.

48 Podľa tohto ustanovenia môže byť partnerstvo medzi verejnými obstarávateľmi uzavreté iba vtedy, ak sa zmluvou ustanovuje alebo vykonáva spolupráca medzi zúčastnenými verejnými obstarávateľmi s cieľom zabezpečiť, aby sa služby vo verejnom záujme, ktoré musia poskytovať, poskytovali v záujme dosahovania ich spoločných cieľov, vykonávanie takejto spolupráce sa riadi výlučne aspektmi týkajúcimi sa verejného záujmu a zúčastnení verejní obstarávatelia vykonávajú na otvorenom trhu menej ako 20 % činností, ktorých sa spolupráca týka.

49 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, ako to urobila Komisia vo svojich písomných pripomienkach, že aj keď Croce Verde predstavuje IPAB, nie je isté, či je „verejnoprávnou inštitúciou“ v zmysle článku 2 ods. 1 bodu 4 smernice 2014/24.

50 Vnútroštátnemu súdu tiež prináleží, aby sa ubezpečil, že článok 5 ods. 2 a 3 regionálneho zákona č. 26/2012 môže skutočne preukázať existenciu spolupráce medzi verejnými obstarávateľmi, keďže podľa tohto ustanovenia sú vzťahy medzi ULSS a osobami zapísanými na regionálnom zozname uvedenom v článku 4 tohto zákona, ktoré sa podieľajú na záchranných a urgentných činnostiach, upravené v osobitných dohodách, ktoré sa uzatvárajú na základe štandardizovaných vzorov schválených regionálnym výborom.

51 V druhom rade sloboda členských štátov, pokiaľ ide o výber spôsobu poskytovania služieb, ktorým verejní obstarávatelia uspokojujú svoje vlastné potreby, im v rámci služieb civilnej obrany, civilnej ochrany a prevencie nebezpečenstva, umožňuje uprednostniť zadanie zákazky neziskovým organizáciám alebo združeniam podľa zjednodušeného režimu definovaného v článkoch 74 až 77 smernice 2014/24, s výhradou dodržania podmienok stanovených v článku 10 písm. h) tejto smernice.

52 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 10 písm. h) uvedenej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že vylúčenie z uplatnenia pravidiel verejného obstarávania, ktoré toto ustanovenie stanovuje, sa týka starostlivosti o akútnych pacientov, ktorú vo vozidle záchrannej služby poskytuje záchranár asistent/záchranár sanitár a na ktorú sa vzťahuje kód CPV 75252000-7 (záchranné služby), ako aj kvalifikovanej prepravy sanitným vozidlom, na ktorú sa vzťahuje kód CPV 85143000-3 (služby sanitných vozidiel), za predpokladu, že pokiaľ ide o kvalifikovanú prepravu sanitným vozidlom, táto preprava je skutočne zabezpečovaná zo strany personálu, ktorý bol riadne vyškolený v oblasti poskytovania prvej pomoci, a týka sa pacienta, u ktorého existuje počas tejto prepravy riziko zhoršenia jeho zdravotného stavu (rozsudok z 21. marca 2019, Falck Rettungsdienste a Falck, C-465/17, EU:C:2019:234, bod 51). Prospech z tohto vylúčenia okrem iného predpokladá, že službu sanitných vozidiel poskytujú neziskové organizácie alebo združenia v zmysle tohto ustanovenia a že ide o situáciu vyznačujúcu sa neodkladnosťou alebo urgentnosťou (uznesenie z 20. júna 2019, Italy Emergenza a Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde“, C-424/18, EU:C:2019:528, bod 28).

53 Napokon v oboch prípadoch uvedených v bodoch 47 a 51 tohto uznesenia prináleží členským štátom, aby pri výkone svojej slobody výberu spôsobu poskytovania služieb, ktorým verejní obstarávatelia uspokojujú svoje vlastné potreby, dbali na dodržiavanie zásad rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie, vzájomného uznávania, proporcionality a transparentnosti (rozsudok Irgita, bod 48).

54 Na prvú otázku je teda potrebné odpovedať tak, že článok 10 písm. h) a článok 12 ods. 4 smernice 2014/24 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia regionálnej právnej úprave, ktorá podmieňuje uskutočnenie zadávania verejnej zákazky okolnosťou, že službu bežnej zdravotníckej prepravy nie je možné zabezpečiť prostredníctvom partnerstva medzi subjektmi vo verejnom sektore, pokiaľ voľba vyjadrená v prospech konkrétneho spôsobu poskytovania služieb a vykonaná v štádiu, ktoré predchádza štádiu zadávania verejnej zákazky, rešpektuje zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie, vzájomného uznávania, proporcionality a transparentnosti.

O druhej otázke

55 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 10 písm. h) a článok 12 ods. 4 smernice 2014/24 vykladať v tom zmysle, že bránia regionálnej právnej úprave, ktorá verejnému obstarávateľovi ukladá povinnosť odôvodniť svoju voľbu zadať zákazku na bežnú zdravotnícku prepravu prostredníctvom verejného obstarávania, namiesto toho, aby ju zadal priamo prostredníctvom zmluvy uzavretej s iným verejným obstarávateľom.

56 Ako vyplýva z odpovede na prvú otázku, článok 10 písm. h) ani článok 12 ods. 4 tejto smernice nebránia regionálnej právnej úprave, ktorá zadávanie verejnej zákazky poníma iba ako subsidiárny a výnimočný postup.

57 Právo Únie, a osobitne článok 10 písm. h) a článok 12 ods. 4 smernice 2014/24, teda nemôžu brániť regionálnej právnej úprave, ktorá verejnému obstarávateľovi ukladá povinnosť preukázať, že podmienky použitia týchto ustanovení nie sú splnené.

58 Na druhú otázku je teda potrebné odpovedať tak, že článok 10 písm. h) a článok 12 ods. 4 smernice 2014/24 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia regionálnej právnej úprave, ktorá verejnému obstarávateľovi ukladá povinnosť odôvodniť svoju voľbu zadať zákazku na bežnú zdravotnícku prepravu prostredníctvom verejného obstarávania, namiesto toho, aby ju zadal priamo prostredníctvom zmluvy uzavretej s iným verejným obstarávateľom.

O trovách

59 Vzhľadom na to, že konanie na Súdnom dvore má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 10 písm. h) a článok 12 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia regionálnej právnej úprave, ktorá podmieňuje uskutočnenie zadávania verejnej zákazky okolnosťou, že službu bežnej zdravotníckej prepravy nie je možné zabezpečiť prostredníctvom partnerstva medzi subjektmi vo verejnom sektore, pokiaľ voľba vyjadrená v prospech konkrétneho spôsobu poskytovania služieb a vykonaná v štádiu, ktoré predchádza štádiu zadávania verejnej zákazky, rešpektuje zásady rovnosti zaobchádzania, zákazu diskriminácie, vzájomného uznávania, proporcionality a transparentnosti.**

2. **Článok 10 písm. h) a článok 12 ods. 4 smernice 2014/24 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia regionálnej právnej úprave, ktorá verejnému obstarávateľovi ukladá povinnosť odôvodniť svoju voľbu zadať zákazku na bežnú zdravotnícku prepravu prostredníctvom verejného obstarávania, namiesto toho, aby ju zadal priamo prostredníctvom zmluvy uzavretej s iným verejným obstarávateľom.**

Podpisy